

wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42/EWG należy interpretować w ten sposób, że zakres jego stosowania nie jest ograniczony tylko do tych instalacji do kogeneracji, które charakteryzują się tym, że są wysokosprawnymi instalacjami w rozumieniu tej dyrektywy.

- 2) Na obecnym etapie prawa Unii zasada równego traktowania i niedyskryminacji, wyrażona w szczególności w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, nie sprzeciwia się temu, aby przy ustanawianiu krajowych systemów wspierania kogeneracji i wytwarzania energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, takich jak te, których dotyczy art. 7 dyrektywy 2004/8 i art. 4 dyrektywy 2001/77 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, państwa członkowskie przewidziały środek wzmoczonego wsparcia, taki jak ten, którego dotyczy postępowanie główne, z którego to środka mogą korzystać wszystkie instalacje do kogeneracji przetwarzające głównie biomasę, z wyłączeniem instalacji do kogeneracji przetwarzających głównie drewno lub odpady drzewne.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luksemburg) — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Fjoli Hliddal (C-216/12), Pierre’owi-Louisowi Bornandowi (C-217/12)

(Sprawy połączone C-216/12 i C-217/12) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską — Obywatele szwajcarscy zamieszkujący w Szwajcarii i pracujący w Luksemburgu — Przyznanie zasiłku wychowawczego — Pojęcie świadczenia rodzinnego)

(2013/C 344/49)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caisse nationale des prestations familiales

Strona pozwana: Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Luksemburg) — Wykładnia art. 1 lit. u) ppkt (i) i art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania

systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) oraz załącznika II sekcja A pkt 1) do Umowy w sprawie swobodnego przepływu osób zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony, zawartej w dniu 21 czerwca 1999 r. (Dz.U. 2002, L 114, s. 6) — Pojęcie świadczenia rodzinnego — Dopuszczalność uregulowania krajowego przewidującego przyznanie zasiłku wychowawczego — Obywatel szwajcarski zamieszkujący w Szwajcarii i pracujący w Luksemburgu

Sentencja

Artykuł 1 lit. u) ppkt (i) oraz art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i zaktualizowanego rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1606/98 z dnia 29 czerwca 1998 r., należy interpretować w ten sposób, że zasiłek wychowawczy taki jak ten przewidziany w ustawodawstwie luksemburskim stanowi świadczenie rodzinne w rozumieniu tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de commerce de Bruxelles — Belgia) — Christian Van Buggenhout i Ilse Van de Mierop, działający w charakterze syndyków masy upadłości Grontimmo SA przeciwko Banque Internationale à Luxembourg

(Sprawa C-251/12) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Artykuł 24 ust. 1 — Spełnienie świadczenia „do rąk dłużnika, względem którego zostało wszczęte postępowanie upadłościowe” — Zapłata na rzecz wierzyciela tego dłużnika)

(2013/C 344/50)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de commerce de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Van Buggenhout i Ilse Van de Mierop, działający w charakterze syndyków masy upadłości Grontimmo SA

Strona pozwana: Banque Internationale à Luxembourg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de commerce de Bruxelles — Wykładnia art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) — Dokonanie płatności na rzecz wierzyciela upadłego dłużnika, na jego żądanie, w sytuacji, gdy nie zastosowano środków mających na celu publiczne poinformowanie o wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania upadłościowego w innym państwie członkowskim — Zwolnienie z zobowiązania zleceniobiorcy działającego w dobrej wierze — Podmiotowy zakres zastosowania — Pojęcie świadczenia do rąk dłużnika, obejmujące jedynie płatność dokonaną na rzecz upadłego dłużnika albo również na rzecz jego wierzycieli

Sentencja

Artykuł 24 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że zakres zastosowania tego przepisu nie obejmuje zapłaty dokonanej, na polecenie dłużnika, względem którego zostało wszczęte postępowanie upadłościowe, na rzecz wierzyciela tego dłużnika.

(¹) Dz.U. C 200 z 7.7.2012

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Sul — Portugalia) — ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-282/12) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Odsetki płacone przez spółkę będącą rezydentem tytułem wynagrodzenia za fundusze pożyczane przez spółkę mającą siedzibę w państwie trzecim — Istnienie „powiązania w szczególny sposób” pomiędzy tymi spółkami — System niedokapitalizowania — Niemożliwość odliczenia odsetek przypadających na część zadłużenia uznanej za nadmierną — Odliczenie w przypadku odsetek płaconych na rzecz spółki mającej siedzibę na terytorium kraju — Oszustwo podatkowe lub unikanie opodatkowania — Całkowicie sztuczne konstrukcje — Warunki pełnej konkurencji — Proporcjonalność)

(2013/C 344/51)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Sul

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda

Strona pozwana: Fazenda Pública

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Central Administrativo Sul — Portugalia — Wykładnia art. 63 i 65 TFUE — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Możliwość odliczenia odsetek z tytułu pożyczki — Uregulowanie krajowe przewidujące możliwość odliczenia w przypadku nadmiernego zadłużenia wobec spółki mającej siedzibę na terytorium kraju, lecz wyłączające ją w przypadku zadłużenia wobec spółki mającej siedzibę w państwie trzecim.

Sentencja

Artykuł 56 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które nie pozwala na odliczenie jako kosztu, przy obliczaniu zysku podlegającego opodatkowaniu, odsetek przypadających na część zadłużenia zaklasyfikowaną jako nadmierną, płaconych przez spółkę będącą rezydentem spółce udzielającej pożyczki mającej siedzibę w państwie trzecim, z którą spółka powiązana jest w szczególny sposób, lecz które pozwala na odliczenie takich odsetek płaconych na rzecz spółki udzielającej pożyczki będącej rezydentem, z którą owa spółka pożyczająca powiązana jest w szczególny sposób, jeżeli, w przypadku braku udziału udzielającej pożyczki spółki mającej siedzibę w państwie trzecim w kapitale spółki pożyczającej będącej rezydentem, uregulowanie to zakłada jednak, że jakiegokolwiek zadłużenie ostatniej z wymienionych spółek stanowi udział w konstrukcji zmierzającej do uniknięcia podatku, który normalnie byłby należny, lub jeżeli uregulowanie to nie pozwala na wcześniejsze ustalenie z wystarczającą dokładnością jego zakresu zastosowania.

(¹) Dz.U. C 250 z 18.8.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 26 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — Serebrjannyj wek EOOD przeciwko Direktor na Direkcija „Obżalwane i uprawlenie na izpyłnenieto” Warna pri Centralno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Sprawa C-283/12) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 2 ust. 1 lit. c), art. 26, 62 i 63 — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego — Świadczenia wzajemne — Transakcje odpłatne — Podstawa opodatkowania transakcji w wypadku wynagrodzenia w formie usług — Udzielenie przez osobę fizyczną na rzecz spółki prawa do użytkowania i do wynajmowania na rzecz osób trzecich nieruchomości w zamian za usługi ulepszenia i umeblowania owych nieruchomości przez ową spółkę)

(2013/C 344/52)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Serebrjannyj wek EOOD